

Αλληλεγγύη σε όσους και όσες δεν σταματούν τον αγώνα

Στις 23 Μαΐου ο αναρχικός Γιάννης Μιχαηλίδης, συλληφθέντας για την απαλλοτρίωση τράπεζας στο Βελβεντό Κοζάνης το 2013, ξεκίνησε απεργία πείνας ύστερα από άρνηση των αρχών να αποφυλακιστεί ο σύντροφος. Η αίτηση αποφυλάκισης του Μιχαηλίδη, την οποία δικαιούται με βάση το νομικό πλαίσιο, βρήκε κόλλημα στην εικασία ότι ο κρατούμενος είναι δυνητικά επικίνδυνος ακόμα για την κοινωνία. Τώρα το ποιος κινδυνεύει από ανθρώπους σαν τον Μιχαηλίδη είναι κάτι το οποίο δεν διασαφηνίζεται.

Αλήθεια όλα αυτά τα χρόνια πόσοι και πόσες ένωσαν κίνδυνο από τους ανθρώπους που πήραν τα όπλα απέναντι στην εξουσία και το κεφάλαιο; Από αυτούς που ληστέψανε τράπεζες και χρηματοπιστολές με κίνδυνο της ζωής τους, όχι για να τα βάλουν στην τσέπη τους, αλλά για να τροφοδοτήσουν τον επαναστατικό αγώνα. Έναν αγώνα για μια κοινωνία που δεν θα υπάρχουν τραπεζίτες για να παίρνουν τα σπίτια των ανθρώπων ή αφεντικά για να καταπιέζουν τους προλεταρίους.

Οι μόνοι που ζούνε με τον φόβο του ένοπλου αντάρτη είναι οι μπάτσοι και η εξουσία. Οι πρώτοι επειδή τους έταξαν ότι θα έχουν το μονοπώλιο της βίας· θα δολοφονούν, θα βασανίζουν, θα ξυλοφορτώνουν και θα τραμπουκίζουν, χωρίς να μπορεί να τους πει κανένας τίποτα. Στο κάτω-κάτω την δουλειά τους κάνουν. Διατηρούν την τάξη σε έναν κόσμο εκμετάλλευσης και καταπίεσης προς όφελος του κεφαλαίου, που χιλιάδες καθημερινά δολοφονούνται στα σύνορα, τις γειτονιές, τα νοσοκομεία, τα στρατόπεδα και τους χώρους εργασίας.

Αυτή η εκδικητικότητα της δικαιοσύνης λοιπόν απέναντι στον Μιχαηλίδη μόνο τυφλή δεν είναι. Δεν είναι επειδή δεν “σωφρονίστηκε” όσο έπρεπε μέσα στη φυλακή. Αντιθέτως, είναι επειδή ακόμα και μέσα στο κελί αρνήθηκε να σκύψει το κεφάλι μπροστά στους ανθρωποφύλακες. Απεργίες πείνας, διεκδικήσεις και κυρίως συλλογικοποίηση των αιτημάτων των φυλακισμένων αποτέλεσαν τις απαραίτητες ανάσες αξιοπρέπειας για να κρατηθεί ζωντανός απέναντι σε ένα σωφρονιστικό σύστημα που μοναδικό σκοπό έχει να σε καθυποτάξει.

Δεν έχουμε τις αυταπάτες ότι οι φυλακές χτίστηκαν για αυτούς που παρανομούν για ιδιωτικό συμφέρον. Άλλωστε κουμάντο σε αυτόν τον κόσμο μόνο όσοι ιδιωτεύουν εις βάρος άλλων κάνουν. Εφοπλιστές πρεζέμποροι ή λαθραίμποροι, κεφαλαιοκράτες που ανεβάζουν και ρίχνουν κυβερνήσεις μέσα σε μία μέρα, πολιτικοί που κατακρεουργούν δικαιώματα και μεροκάματα. Πιστεύει κανείς άραγε πως είναι τόσο δύσκολο κάποιος ή κάποια από εμάς να οδηγηθεί στη φυλακή, σε μία χώρα με μέσο μισθό τα 6 κατοστάρικά και με μία κυβέρνηση που περνάει κάθε μέρα καινούργια νομοθετήματα; Καλώς ή κακώς, είναι πολύ πιο εύκολο να μπεις φυλακή για χρέη, παρά επειδή άδειασες 12 γεμιστήρες από το υπηρεσιακό σου όπλο πάνω σε έναν άνθρωπο.

Από μέρους μας λοιπόν στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στον σύντροφο Γιάννη Μιχαηλίδη και στον αγώνα του. Παρά το γεγονός ότι δεν έχουμε επιλέξει αυτό το μέσο σύγκρουσης, αντιλαμβανόμαστε ότι ο αγώνας απέναντι στον κόσμο της εξουσίας και της εκμετάλλευσης έχει πολλά μονοπάτια. Μονοπάτια που παρά τις επί μέρους διαφωνίες μας, όλα οδηγούν σε έναν κόσμο πιο δίκαιο για τους προλεταρίους και τις προλεταρίες αυτού του κόσμου. Είμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες όχι επειδή ήταν ο τοξοβόλος τον Δεκέμβρη το 2008· αλλά επειδή αρνούμαστε να αφήσουμε τους ανθρώπους του αγώνα μονάχους τους απέναντι στην εξουσία.

ΆΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

**Αναρχική ομάδα
A Batalha**

